

ZORAN VUKIĆ partner
 SAŠA JELUŠIĆ partner
 VLADIMIR ŠULINA partner
 HRVOJE VUKIĆ partner
 dr. GORDAN STANKOVIĆ partner
 INGRID JURCAN LAKIČEVIĆ partner
 ZDENKO JABUKA partner
 MARIJO BEZIĆ partner
 TOMISLAV BRGULJAN partner
 IVAN SMOKROVIĆ partner
 MAJADOTLIĆ partner
 DAMIR JELUŠIĆ
 MARIO VRTODUŠIĆ
 IVA SUNKO
 ANA BUKŠA
 ANDREA STALEKAR PAP
 MARKO CAREVIĆ
 BRUNO JELENKOVIĆ
 ANA MIHOVIĆ
 MIA VUJIĆ LAMZA
 LINA SERDAR
 ALEN PILJIĆ
 ANTONIO ŠČULAC
 MARTINA PAVČIĆ
 MIA KERANOVIĆ
 SANDRO LUKIĆ
 ANDREA STOJŠIĆ
 ESTER FILIPAS
 IRMA JUPIĆ
 LUCIJA FRANKA BUKŠA
 MONIKA VUČINIĆ
 PETER TOMIĆ
 ANASTAZIJA FRANOLIĆ
 EMA VUKIĆ, LL.M.
 MILAN ŠUTIĆ
 IVAN BUDISAVLJEVIĆ
 SARA VUKOVIĆ

ODVJETNIČKO DRUŠTVO

VUKIĆ, JELUŠIĆ, ŠULINA, STANKOVIĆ, JURCAN & JABUKA

Nikole Tesle 9/V-VI, p.p. 261, 51000 Rijeka, Hrvatska

Tel: +385 051 / 211 600 Fax: +385 51 / 336 884 E-mail: info@vukic-lawfirm.hr

www.vukic-lawfirm.hr

upisan u sudski registar Trgovačkog suda u Rijeci MBS 040170469, OIB - 01394705384

žiro račun HR6123400091110100111 Privredna banka Zagreb

temeljni kapital: 350.000,00 kn, uplaćen u cijelosti, članovi uprave: Z. Vukić, S. Jelušić, V. Šulina, H. Vukić, G. Stanković, I. Jurcan-Lakičević, Z. Jabuka, M. Bezić, T. Brguljan

TERRALEX
 The Worldwide Network
 of Independent Law Firms™
 Croatian Member

U Rijeci, 24. studenog 2021. godine

**VRHOVNOM SUDU
 REPUBLIKE HRVATSKE**

putem

**TRGOVAČKOG SUDA
 U SPLITU**

Posl.br.:

St-397/2013

Stečajni vjerovnik:

CROATIA OSIGURANJE d.d., OIB 26187994862

Vatroslava Jagića 33, Zagreb

zastupan po punomoćnicima odvjetnicima u Odvjetničkom
 društvu Vukić i partneri d.o.o.

Stečajni dužnik:

SPLIT SHIP MANAGEMENT d.o.o. u stečaju,

OIB 98656583257, 114. brigade 12., Split

PRIJEDLOG ZA DOPUŠTENJE REVIZIJE

**protiv rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske
 posl.br. PŽ-4702/2021-2 od 6. listopada 2021. godine**

1x (e-komunikacija)
 generalna punomoć 39 Su-80/2016

Povezano sa:

ZAGREB
 Odvjetničko društvo
 Hanzeković & Partneri d.o.o.
 Radnička cesta 22
 10000 Zagreb
 Tel: +385 01/ 6184 611
 Fax: +385 01/ 6184 816
hanzekovic@hanzekovic.hr

ZADAR
 Odvjetnički ured
 Rikardo Perković
 Elizabete Kotromanić 11/II
 23000 Zadar
 T: +385 23 317 044
 F: +385 23 300 411
odvjetnik.perkovic@zd.t-com.hr

POŽEGA
 Zajednički odvjetnički ured
 Juraj Rajić i Marijan Bruketa
 Matije Gupca 4
 34000 Požega
 T: +385 34 274 210
 F: +385 34 271 920
juraj.rajic@gmail.com

VARAŽDIN
 Odvjetničko društvo
 Sevešć i partneri d.o.o.
 Kratka 4/I
 42000 Varaždin
 T: +385 42 215 225
 F: +385 42 313 275
info@odsp.hr

SPLIT
 Odvjetničko društvo
 Mrkljić & partneri d.o.o.
 Klaićeva poljana 1
 21000 Split
 T: +385 21 323 600
 F: +385 21 362 308
mrkljic.partnari@email.t-com.hr

SISAK
 Odvjetnički ured
 Marko Rafaj
 Stjepana i Antuna Radića 40
 44000 Sisak
 T: +385 44 521 797
 F: +385 44 524 934
marko.rafaf@skt-com.hr

DUBROVNIK
 Odvjetnički ured
 Antun Kisić
 Između polača 18
 20000 Dubrovnik
 T: +385 20 323 824
 F: +385 20 323 824
antun.kisic@odvjetnik-kisic.hr

Obzirom na navedeno, stečajni vjerovnik Croatia osiguranje d.d. (dalje: stečajni vjerovnik) sukladno odredbi članka 385. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" br. 53/91., 91/92., 112/99., 129/00., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 96/08., 84/08., 123/08., 57/11., 148/11. - službeni pročišćeni tekst, 25/13., 89/14., 70/19., dalje: ZPP), podnosi prijedlog za dopuštenje revizije protiv rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl.br. PŽ-4702/2021-2 od 6. listopada 2021. godine, obzirom da **odluka navedenog drugostupanjskog tijela ovisi o pravnom pitanju koje je važno za odluku u sporu i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni ili za razvoj prava kroz sudsku praksu, posebice zbog toga što je riječ o pravnim pitanjima o kojima odluka suda drugog stupnja odstupa od stava nadležnih sudova, osobito Europskog suda i Europskog suda za ljudska prava.**

Na skupštini vjerovnika koja je u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom SPLIT SHIP MANAGEMENT d.o.o. u stečaju posl.br. St-397/2013 održana 6. srpnja 2021. godine pred Trgovačkim sudom u Splitu donesena je odluka kojom je dano odobrenje stečajnom upravitelju za podnošenje tužbe u ime stečajnog dužnika protiv Croatia osiguranja d.d. radi utvrđenja ništetnosti sporazuma o založnom pravu i ugovora o kreditu. Na predmetnoj skupštini vjerovnika stečajni vjerovnik Croatia osiguranje d.d. podnio je zahtjev stečajnom sucu da ukine navedenu odluku pozivom na odredbu članka 38. f. Stečajnog zakona u odnosu na koji prijedlog je određeno da će odluka biti donesena pisanim putem.

Nastavno na navedeno, Trgovački sud u Splitu donio je dana 7. srpnja 2021. godine rješenje posl.br. St-397/2013-342 kojim je odbijen zahtjev za ukidanje navedene odluke skupštine vjerovnika. U odnosu na predmetno rješenje stečajni vjerovnik podnio je žalbu pri čemu je osobito ukazano da **nisu ispunjene zakonske pretpostavke za podnošenje predmetne tužbe obzirom na postojanje litispendencije (odnosno presuđene stvari u budućnosti)** u kontekstu postupaka koji se vode pred Trgovačkim sudom u Splitu pod posl.br. P-367/2019 i pod posl.br. P-362/2021 te je istaknuto kako je podnošenje tužbe sukladno danom odobrenju protivno odredbama Stečajnog zakona, a u konačnici i protivno načelu pravne sigurnosti, budući da se istim **omogućava zaobilaženje rokova i procedura propisanih zakonom**, a k tome isto je i **protivno zajedničkom interesu vjerovnika**, a samo **odobrenje za podnošenje tužbe dano je bez obrazloženja te je isto neprovedivo**.

Rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl.br. PŽ-4702/2021-2 od 6. listopada 2021. godine, u točki II, odbijena je kao neosnovana žalba stečajnog vjerovnika te je

potvrđeno rješenje Trgovačkog suda u Splitu posl.br. St-397/2013-342 od 7. srpnja 2021. godine uz obrazloženje da ako parnični sud zauzme shvaćanje o nekom prethodnom pitanju tada njegovo shvaćanje ima pravni učinak samo u parnici u kojoj je to pitanje rješenje te da ni jedno drugo tijelo nije vezano za takva prejudicijalna shvaćanja te da postojanje parnice u kojem odluka ovisi o prethodnom pitanju nije zapreka za vođenje parnice u kojem bi takvo pitanje bilo glavni zahtjev. Dakle, Visoki trgovački sud Republike Hrvatske je navedenim rješenjem odlučio samo u pogledu žalbenog navoda u svezi litispendencije dok u pogledu preostalih žalbenih navoda nije dao nikakvo očitovanje niti je utvrdio eventualnu osnovanost ili neosnovanost istih.

Stoga, tužitelj temeljem odredbe čl. 385. ZPP-a postavlja sljedeća pravna pitanja revizijskom sudu s prijedlogom da mu dopusti podnošenje revizije protiv uvedeno citiranog drugostupanjskog rješenja:

1. Postoji li litispendencija u slučaju kada u više predmeta odluka ovisi o istom ključnom pitanju neovisno o tome što navedeno ključno pitanje nije formalno dio tužbenog zahtjeva?
2. Postoji li litispendencija između postupka radi utvrđenja ništetnosti ovršnih isprava i postupka radi dokazivanja osnovanosti osporavanja tražbine koje osporavanje se temelji na navodnoj ništetnosti istih ovršnih isprava?
3. Je li u slučaju kada između postupaka postoji toliko bliska veza nužno izbjеći opasnost donošenja proturječnih sudskih odluka na način da se izbjegne vođenje više istovremenih odvojenih postupaka kada se ti postupci temelje na istom ključnom pitanju?
4. Može li se voditi postupak u kojem je glavni zahtjev isti kao prethodno pitanje u postupku koji je ranije pokrenut ukoliko se radi o istom ključnom pitanju?
5. Je li drugostupanjski sud obavezan očitovati se na sve žalbene navode i ispitati osnovanost svih žalbenih razloga?
6. Je li izvan rokova i procedura propisanih odredbama članaka 175. do 182. Stečajnog zakona dopušteno poduzimanje radnji kojima se omogućava osporavanje i preispitivanje prethodno utvrđenih i priznatih tražbina?
7. Je li u slučaju u kojem je stečajni vjerovnik osporio tražbinu vjerovnika, a koju je stečajni upravitelj priznao, i kada je stečajni vjerovnik koji je osporio tražbinu pokrenuo parnicu radi dokazivanja osnovanosti osporavanja tražbine dopušteno pokretanje parnice kojom se utvrđuje ništetnost ovršnih isprava temeljem koje je priznata tražbina vjerovnika koja je predmet postupka radi dokazivanja osnovanosti osporavanja tražbine a koje pitanje je ključno pitanje za odlučivanje o osnovanosti osporavanja tražbine?
8. Je li stečajni sudac obavezan dati valjane i obrazložene razloge o odlučnim činjenicama prilikom odlučivanja je li odluka Skupštine vjerovnika protivna zajedničkom interesu vjerovnika?

U pogledu navedenog ukazuje se kako slijedi.

Pored činjenice da je Visoki trgovački sud Republike Hrvatske propustio utvrditi da je u postupku P-367/2019 upravo utvrđenje ništetnosti ovršnih isprava na koje se odnosi suglasnost skupštine vjerovnika sastavni dio tužbenog zahtjeva (a ne prethodno pitanje), **stav Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske o utjecaju odluke o pojedinom pitanju koje predstavlja ključno pitanje u više parnica, a koje predstavlja prethodno pitanje ali ne i dio tužbenog zahtjeva, je suprotno stavu Europskog suda i Europskog suda za**

ljudska prava, osobito presudi Europskog suda (2. vijeće) od 20.12.2017. godine u predmetu C-467/16 i presudi Europskog suda za ljudska prava od 16. siječnja 2014. godine donesenoj u predmetu Brletić protiv Hrvatske (Zahtjev br. 42009/10).

Dokaz: *presuda Brletić protiv Hrvatske (Zahtjev br. 42009/10) 16. siječnja 2014. godine, u prilogu;*
 presuda suda (2. vijeće) od 20.12.2017. godine u predmetu C-467/16, u prilogu

Naime, postupak koji se pred Trgovačkim sudom u Splitu vodi pod **posl.br. P-367/2019** (i koji nije pravomoćno okončan) inicirao je Ratko Božić (osnivač stečajnog dužnika) radi **utvrđenja ništetnosti upravo onih ovršnih isprava na koje se odnosila sporna suglasnost skupštine vjerovnika**, dok se postupak pod **posl.br. P-362/2021**, također povodom tužbe Ratka Božića, vodi pred Trgovačkim sudom u Splitu radi **dokazivanja osnovanosti osporavanja tražbine stečajnog vjerovnika u predmetnom stečajnom postupku, a koji postupak se temelji na navodnoj ništetnosti istih ovršnih isprava** (budući da je tražbina stečajnog vjerovnika u predmetnom stečajnom postupku utvrđena temeljem predmetnih ovršnih isprava), slijedom čega u **kontekstu prakse Europskog suda i Europskog suda za ljudska prava, konkretno presude Europskog suda (2. vijeće) od 20.12.2017. godine u predmetu C-467/16 i presude Europskog suda za ljudska prava od 16. siječnja 2014. godine donesenu u predmetu Brletić protiv Hrvatske (Zahtjev br. 42009/10), nisu ispunjene formalne pretpostavke za vođenje postupka sukladno danom odobrenju.**

U svezi navedenog prvenstveno se ukazuje kako je utvrđenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske da u postupku koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Splitu pod posl.br. P-367/2019 utvrđenje ništenosti nije dio tužbenog zahtjeva pogrešno.

Naime, u predmetnom postupku posl.br. P-367/2019 tužbeni zahtjev glasi:

"I Utvrđuje se da su nišetni, nepostojeći i da ne proizvode valjane pravne učinke:

- Sporazum o zasnivanju založnog prava na nekretnini protivnika osiguranja u korist predlagatelja osiguranja, radi osiguranja novčanog potraživanja predlagatelja osiguranja na temelju sporazuma stranaka "Split, ožujak 2009. g." sklopljen između prvotuženika CROTIA OSIGURANJE d.d. Filijala Split i drugotuženika SPLIT SHIP MANAGEMENT d.o.o. Split, solemniziran dana 16.03.2009. g. od strane javnog bilježnika iz Splita Nevenke Kekez pod brojem: OV-2132/09*
- Ugovor o dugoročnom zajmu broj: 291000209 od 16.03.2019.g. sklopljen između prvostuženika CROTIA OSIGURANJE d.d. i drugotuženika SPLIT SHIP MANAGEMENT d.o.o.,*
- Ugovor o dugoročnom zajmu broj: 291000309 od 16.03.2019.g. sklopljen između prvostuženika CROTIA OSIGURANJE d.d. i drugotuženika SPLIT SHIP MANAGEMENT d.o.o.,*
- Sporazum o zasnivanju založnog prava na nekretnini dužnika – založnog dužnika u korist vjerovnika – založnog vjerovnika, radi osiguranja naplate dužne premije osiguranja na temelju sporazuma stranaka od 23.07.2010. g. sklopljen između prvotuženika CROTIA OSIGURANJE d.d. i drugotuženika SPLIT SHIP MANAGEMENT d.o.o., solemniziran dana 23. kolovoza 2010. g. od strane javnog bilježnika iz Splita Nevenke Kekez pod brojem: OV-6977/10.*

II Utvrđuje se da je neosnovana i da ne proizvodi nikakve valjane pravne učinke tražbina prvotuženika CROTIA OSIGURANJE d.d. u iznosu od 16.411.054,01 kn (razlučno pravo u iznosu od 15.357.622,09 kn i stečajna tražbina u iznosu od 1.053.431,92 kn) prijavljena u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom SPLIT SHIP MANAGEMENT d.o.o. u stečaju koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Splitu pod poslovnim brojem 14 St-397/2013.

III Nalaže se tuženima, u roku od 8 dana, naknaditi tužitelju parnične troškove sa zaternim kamatama od presuđenja do isplate."

Dokaz: preslika tužbe od 15.07.2019. godine u prilogu

Dakle, u postupku posl.br. P-367/2019 Ratko Božić kao tužitelj traži utvrđenje ništetnosti ovršnih isprava:

- Ugovora o dugoročnom zajmu br. 291000209 od 16.03.2019. godine i dodatka istom
- Ugovora o dugoročnom zajmu br. 291000309 od 16.03.2019. godine i dodatka istom
- Sporazuma o zasnivanju založnog prava na nekretnini Ov-6977/10 od 23.08.2010. godine
- Sporazuma o zasnivanju založnog prava na nekretnini Ov-2132/09 od 16.03.2009. godine

a na kojim ispravama se temelji tražbina stečajnog vjerovnika koja je priznata u stečajnom postupku.

Dokaz: prijava tražbine stečajnog vjerovnika od 4.3.2015. godine, u prilogu

Obzirom na navedeno, u pogledu predmetnog postupka postojanje litispendencije je nesporno, a što su propustili utvrditi i stečajni sudac i Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

Naime, stečajni sudac u rješenju posl.br. St-397/2013-342 od 7. srpnja 2021. godine uopće nije utvrdio da se predmetni postupak posl.br. P-367/2019 vodi niti je u kontekstu istog utvrđivao postojanje litispendencije, unatoč činjenici što je okolnost vođenja predmetnog postupka, kao i okolnost da isti nije pravomoćno okončan, navedena u Izvješću stečajnog upravitelja za Skupštinu vjerovnika od 29. lipnja 2021. godine, koje Izvješće je prihvaćeno na Skupštini vjerovnika održanoj 6. srpnja 2021. godine.

Dokaz: Izvješće stečajnog upravitelja za Skupštinu vjerovnika od 29. lipnja 2021. godine, u prilogu

Pored navedenog postupka posl.br. P-367/2019, ističe se kako je Ratko Božić obzirom na osporavanje tražbine stečajnog vjerovnika pred Trgovačkim sudom u Splitu inicirao i postupak radi dokazivanja osnovanosti osporavanja tražbine koji se vodi pod posl.br. P-362/2021 u kojem tužbeni zahtjev glasi:

"1. Utvrđuje se da nije osnovana tražbina tuženika CROATIA OSIGURANJE d.d. Zagreb, Ulica Vatroslava Jagića 33, OIB:26187994862 kao stečajnog vjerovnika II. višeg isplatnog reda u iznosu od 16.411.054,00 kn, koju tražbinu je priznao stečajni upravitelj u stečajnom postupku koji se kod Trgovačkog suda u Splitu vodi pod brojem St-397/2013 nad stečajnim dužnikom SPLIT SHIP MANAGEMENT d.o.o. u stečaju, Split, 114. brigade 12, OIB 98656583257

2. Dužan je tuženik u roku od 8 dana i pod prijetnjom ovrhe naknaditi tužitelju parnični trošak."

Dokaz: preslika tužbe posl.br. P-362/2021, u prilogu

Naime, stečajni upravitelj je priznao tražbinu stečajnog vjerovnika Croatia osiguranje d.d. dok je istu tražbinu na posebnom ispitnom ročištu osporio vjerovnik Ratko Božić koji je slijedom navedenog upućen da pokrene parnicu radi dokazivanja osnovanosti osporavanja tražbine.

*Dokaz: podnesak stečajnog upravitelja od 19. svibnja 2021. godine
rješenje Trgovačkog suda u Splitu posl.br. St-397/2013-295 od 24.
svibnja 2021. godine, u prilogu*

Postupak posl.br. P-362/2021 radi dokazivanja osnovanosti osporavanja tražbine temelji se upravo na navodnoj ništetnosti gore navedenih ovršnih isprava budući da je tražbina stečajnog vjerovnika u predmetnom stečajnom postupku utvrđena temeljem predmetnih ovršnih isprava, odnosno Ratko Božić u navedenom postupku traži da se obzirom na navodnu ništetnosti ovršnih isprava temeljem kojih je u stečajnom postupku utvrđena tražbina stečajnog upravitelja u iznosu od 16.411.054,00 kn utvrdi kako navedena tražbina nije osnovana.

Dakle, predmet tužbe koja bi se podnijela temeljem odobrenja skupštine vjerovnika bilo bi utvrđivanje ništetnosti ovršnih isprava o kojoj se ništetnosti odlučuje i u postupku posl.br. P-367/2019 i postupku posl.br. P-362/2021, odnosno radilo bi se o pokretanju postupka u pogledu kojeg već teče parnica, odnosno koje predstavlja ključno pitanje u već postojećem postupku, slijedom čega ne bi postojale formalne pretpostavke za podnošenje tužbe temeljem spornog odobrenja obzirom na postojanje litispendencije.

Da se u konkretnom slučaju radi o litispendenciji razvidno je iz prakse Europskog suda, odnosno presude suda (2. vijeće) od 20.12.2017. godine u predmetu C-467/16, u kojoj je navedeno:

"51 Naposljetku, kad je riječ o uvjetima iz članka 27. stavka 1. Luganske konvencije II koji se odnose na istovjetnost stranaka i predmeta zahtjeva podnesenih sudovima različitih država, valja istaknuti da iz sudske prakse Suda o tumačenju članka 27. Uredbe br. 44/2001, koje se može primijeniti na tumačenje članka 27. Luganske konvencije II, proizlazi da je predmet zahtjeva kojemu je cilj utvrđenje odgovornosti tuženika za štetu istovjetan predmetu tužbe tog tuženika za utvrđenje nepostojanja njegove odgovornosti za tu štetu (vidjeti u tom smislu presudu od 19. prosinca 2013., NIPPONKOA Insurance, C-452/12, EU:C:2013:858, t. 42. i navedenu sudsku praksu).

52 U ovom slučaju, kao što je to utvrdio sud koji je uputio zahtjev, litispendencija postoji između postupka koji je u tijeku pred tim sudom i postupka pokrenutog pred Kantonsgerichtom Schaffhausen (Općinski sud u Schaffhausenu), s obzirom na to da je u obama predmetima ključno pitanje ima li B. Schlömp obvezu uzdržavanja na osnovi zakonske subrogacije."

Dakle, i u postupcima koji se pod posl.br. P-367/2019 i posl.br. P-362/2021 vode pred Trgovačkim sudom u Splitu povodom tužbi Ratka Božića te u postupku koji bi se pokrenuo temeljem odluke skupštine vjerovnika **ključno pitanje jesu li predmetne ovršne isprave ništetne**, slijedom čega sukladno stavu Europskog suda u konkretnom slučaju postoji litispendencija, a što je Visoki trgovački sud Republike Hrvatske propustio utvrditi.

Nadalje, u svezi okolnosti da se u konkretnom slučaju radi o istovjetnim tužbenim zahtjevima u povodu kojih se ne mogu istovremeno voditi različiti postupci, ukazuje se na dodatnu judikaturu Europskog suda za ljudska prava, kao i Ustavnog suda Republike Hrvatske.

U presudi od 16. siječnja 2014. godine, donesenoj u predmetu Brletić protiv Hrvatske (Zahtjev br. 42009/10) Europski sud za ljudska prava navodi sljedeće:

„47. Sud se stoga ograničava na primjedbu da se dva sklopa postupaka, čak i ako se prihvaća da nisu istovjetni, prema mjerodavnom domaćem pravu, ipak odnose na iste stranke te na iste pravne odnose i iste okolnosti, odnosno na plaćanje udjela plaće supruga podnositeljice zahtjeva za razdoblje od svibnja 1998. do siječnja 1999., što je bilo ključno za odlučivanje o sporu te su stoga ova dva sklopa postupka imala isti materijalni opseg (vidjeti predmete Kehaya i ostali, prethodno navedeno, stavak 67., Esertas, prethodno navedeno, stavak 23. i usporediti s predmetom Siegle protiv Rumunjske, br. 23456/04, stavak 36. in fine, 16. travnja 2013.).

48. Iako nije ukinuta, pravomoćna presuda Općinskog suda u Daruvaru bila je, međutim, lišena bilo kakva pravna učinka presudom Općinskog suda u Grubišnom Polju u kojoj je o pitanju isplate plaća pokojnom suprugu podnositeljice zahtjeva odlučeno drugačije od načina na koji je o tom pitanju odlučio Općinski sud u Daruvaru. To je dovelo do toga da je podnositeljica zahtjeva dužna društvu V.S. vratiti dio novca na temelju revidiranja činjenica koje su ponajprije iznesene i odbijene u prvom sklopu postupka (vidjeti prethodne stavke 10. i 19.).

49. Stoga Sud utvrđuje da je drugi sklop postupaka pred Općinskim sudom u Grubišnom Polju društvu V.S. pružio „drugu priliku” za razmatranje spora koji je već zaključen pravomoćnom presudom (vidjeti predmet Kehaya i ostali, prethodno navedeno, stavak 69.).

50. Prema mišljenju Suda, to je ugrozilo prava podnositeljice Zahtjeva na temelju članka 6. stavka 1. Konvencije jer se presuda Općinskog suda u Grubišnom Polju nije obazirala na sudski postupak dovršen pravomoćnom presudom Općinskog suda u Daruvaru od 21. svibnja 2002. (usporediti s predmetom Esertas, prethodno navedeno, stavak 31.) i koja je, što je važnije, bila izvršena (usporediti s predmetom Kehaya i ostali, prethodno navedeno, stavak 70.).

51. Stoga su nacionalni sudovi djelovali u suprotnosti s načelom pravne sigurnosti svojstvene članku 6. stavku 1. Konvencije. Sud je u skladu s time utvrdio da je došlo do povrede te odredbe.“

Istovjetno pravno stajalište Sud je zauzeo i u sljedećim predmetima:

- Predmet *Esertas protiv Litve*, zahtjev br. 50208/06 – presuda Suda od 31. svibnja 2012. godine
- Predmet *Solomun protiv Hrvatske*, zahtjev br. 679/11 – presuda Suda od 2. travnja 2015. godine

Nastavno na prednje navedenu odluku Europskog suda za ljudska prava donesene su i odluke domaćih sudova, uključujući i odluku Ustavnog suda Republike Hrvatske broj U-III-3902/2015 od 4. listopada 2017. godine kojom su odbijeni prigovori podnositeljice, a u kojoj

je navedeno da je Općinski sud u Daruvaru prvostupanjskim rješenjem tužbu podnositeljice odbacio kao nedopuštenu uz obrazloženje:

"uvidom u presudu Europskog suda br. 42009/10 od 16. 1. 2014. g. utvrđeno je da je u postupku okončanom pravomoćnom presudom P-55/06-84 od 15. 2. 2008. g. prekršeno načelo pravne sigurnosti koje je neodvojivo od prava na pošteno suđenje, čime je na štetu tužene učinjena povreda iz čl. 6. st. 1. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda. Isto tako proizlazi da je do utvrđene povrede došlo zbog neprihvatljivog pravnog stava domaćih sudova pri odbijanju prigovora resiudicata, jer su oba parnična postupka pod br. P-35/02 i P-55/06 imala isti materijalni opseg, da je u kasnijem postupku tuženiku iz prethodnog postupka dana druga 1397967985šansa', odnosno mogućnost ponovnog raspravljavanja o činjenicama o kojima se je raspravljalo u prethodnom postupku te su kasnijom presudom ukinuti učinci ranije pravomoćne presude, čime je prekršeno načelo pravne sigurnosti."

Dakle, čak i ako utvrđenje ništetnosti predmetnih ovršnih isprava formalno nije dio tužbenog zahtjeva, bez utvrđivanja ništetnosti navedenih isprava nije moguće donijeti presudu niti u postupku P-367/2019 niti postupku posl.br. P-362/2021, a niti u postupku koji bi se pokrenuo temeljem odluke skupštine.

U kontekstu gore iznesenog ukazuje se i na Uredbu br. 1215/2012 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA od 12. prosinca 2012. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima kojom je u odjeljku 9. "Litispendencija i povezani postupci", u članku 30. stavku 3. istaknuto da se postupci smatraju povezanim ako među njima postoji toliko bliska veza da postoji interes da se odvijaju zajedno i da bude donesena jedna sudska odluka, kako bi se izbjegla opasnost donošenja proturječnih sudskih odluka zbog vođenja odvojenih postupaka.

Dakle, u svakom slučaju ne bi postojala osnova za pokretanje postupka temeljem danog odobrenja budući da za vrijeme vođenja postupaka P-367/2019 i P-362/2021 isti nije dopušteno pokrenuti obzirom na postojanje **litispendencije** dok po pravomoćnom okončanju navedenih postupaka pokretanje postupka temeljem danog odobrenja neće biti dopušteno obzirom da će se tada raditi o **pravomoćno presuđenoj stvari.**

Unatoč naprijed navedenoj sudskoj praksi i okolnostima konkretne situacije, na što je ukazano i u žalbi povodom koje je doneseno sporno rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl.br. PŽ-4702/2021-2 od 6. listopada 2021. godine, Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u navedenom rješenju strogo formalistički, bez uvažavanja zaključaka Europskog suda i Europskog suda za ljudska prava, iznosi utvrđenje da u slučaju kada parnični sud zauzme shvaćanje o nekom prethodnom pitanju koje nije dio tužbenog zahtjeva, neovisno o činjenici da li se više postupaka temelji na istom ključnom pitanju, tada to shvaćanje ima pravni učinak samo u parnici u kojoj je to pitanje rješenje te da niti jedno drugo pitanje nije vezano za takva prejudicijelna shvaćanja te da postojanje parnice u kojem odluka ovisi o prethodnom pitanju nije zapreka za vođenje parnice u kojem bi takvo pitanje bilo glavni zahtjev.

Dakle, strogo formalističkim pristupom Visoki trgovački sud Republike Hrvatske ne uzima u obzir okolnost da i u slučaju kada određeno ključno pitanje nije formalno dio tužbenog zahtjeva postoje situacije u kojima je više postupaka koji se temelje na istom ključnom pitanju toliko blisko povezano da je nužno izbjeci mogućnost donošenja različitih odluka, odnosno da

je nužno izbjeći situaciju u kojima se takvi postupci istovremeno provode.

Takvim tumačenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, koje je protivno stavu Europskog suda i Europskog suda za ljudska prava, dovodi se do apsurdne situacije da isti sud, temeljem iste činjenične i pravne osnove, dolazi u mogućnost donošenja dvije suštinski dijametralno suprotne odluke, što je protivno načelu pravne sigurnosti te kao takvo pravno neodrživo i nedopustivo.

Takvim bi se postupanjem omogućilo zaobilaženje formalnih pretpostavki za vođenje postupka, a u konačnici na opisani bi se način omogućilo i preispitivanje pravomoćne presude izvan propisanog postupka po pravnim lijekovima, u drugoj parnici, što je u pogledu pravne sigurnosti nedopustivo.

Pored naprijed iznesenog dodatno se ukazuje i na sljedeće.

U žalbi povodom koje je doneseno sporno rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl.br. PŽ-4702/2021-2 od 6. listopada 2021. godine, stečajni vjerovnik je pored naprijed iznesenog ukazao i na okolnosti da je **podnošenje tužbe sukladno odluci skupštine vjerovnika protivno zajedničkom interesu vjerovnika; da je odobrenje za podnošenje tužbe dano bez temelja i bez ikakvog obrazloženja tužbenog zahtjeva; da se takvim odobrenjem omogućava zaobilaženje rokova i procedura propisanih zakonom; da je odobrenje neprovedivo.**

U odnosu na navedene žalbene navode Visoki trgovački sud Republike Hrvatske se uopće nije očitovao niti je o njima odlučio, odnosno uopće ih nije cijenio u pogledu utjecaja na zakonitost i valjanost rješenja Trgovačkog suda u Splitu posl.br. St-397/2013-342 od 7. srpnja 2021. godine.

U pogledu predmetnih žalbenih navoda ističe se kako slijedi.

Člankom 38.f Stečajnog zakona propisano je:

"(1) Ako je koja od odluka skupštine vjerovnika u suprotnosti sa zajedničkim interesom stečajnih vjerovnika, stečajni će sudac na zahtjev kojega od razlučnih vjerovnika, stečajnoga vjerovnika koji nije nižega isplatnog reda ili stečajnog upravitelja ili iznimno po službenoj dužnosti, tu odluku ukinuti."

Upravo pozivom na navedenu zakonsku odredbu stečajni vjerovnik je na Skupštini vjerovnika podnio zahtjev za ukidanje sporne odluke kojom se daje odobrenje za podnošenje tužbe.

Prilikom donošenja odluke o navedenom zahtjevu, stečajni je sudac bio **obvezan dati valjane i obrazložene razloge o odlučnim činjenicama**, pri čemu odlučnu činjenicu nedvojbeno predstavlja protivnost sporne odluke zajedničkom interesu stečajnih vjerovnika, **a što je isti propustio učiniti.**

Da je tome tako razvidno je iz presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl.br. 12 PŽ-7072/2019-2 od 11. prosinca 2019. godine u kojoj je navedeno:

"Stoga u pobijanom rješenju u odnosu na protivnost zajedničkom interesu stečajnih vjerovnika nisu dani razlozi o odlučnim činjenicama odnosno izneseni razlozi nisu dostatni te je počinjena bitna povreda odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. Zakona o parničnom postupku u vezi s čl. 10. Stečajnog zakona."

U konkretnom slučaju stečajni sudac uopće nije obrazložio zašto postupanje sukladno spornoj odluci skupštine vjerovnika ne bi bilo protivno zajedničkom interesu stečajnih vjerovnika na što je stečajni vjerovnik ukazao u žalbi, međutim Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u pogledu navedenog nije dao nikakvo očitovanje.

Ujedno, podnošenje tužbe sukladno danom odobrenju je protivno odredbama Stečajnog zakona, a u konačnici i protivno načelu pravne sigurnosti budući da se na opisani način **omogućava zaobilaženje rokova i procedura propisanih člancima 175. do 182. Stečajnog zakona.**

Naime, u predmetnom stečajnom postupku dana 14. svibnja 2021. godine održano je posebno ispitno ročište na kojem je, između ostalog, ispitan ostatak tražbine i razlučno pravo stečajnog vjerovnika iznad iznosa od 1.053.431,92 kn (koji je ispitan na ispitnom ročištu održanom 10. rujna 2015. godine).

Stečajni upravitelj niti drugi vjerovnici (izuzev Ratka Božića) nisu osporili tražbinu stečajnog vjerovnika koja je utvrđena u iznosu od 16.411.054,00 kn.

Priom se napominje kako su u trenutku ispitivanja tražbine stečajnog vjerovnika u pogledu valjanosti ovršnih isprava temeljem kojih je tražbina stečajnog vjerovnika prijavljena bile poznate i dostupne sve informacije i činjenice koje su bile dostupne i na Skupštini vjerovnika održanoj 6. srpnja 2021. godine, odnosno na predmetnoj Skupštini vjerovnika nisu u pogledu navodne ništetnosti predmetnih isprava izneseni nikakvi novi navodi.

Stečajnim zakonom je u pogledu utvrđivanja ili osporavanja tražbina jasno i nedvosmisleno propisana preocedura i mogućnosti postupanja, kao i rokovi u kojima se pojedine radnje moraju poduzeti. I stečajni upravitelj i ostali vjerovnici imali su mogućnost osporiti tražbinu stečajnog vjerovnika, a što nisu učinili; čak štoviše, stečajni upravitelj je izrijeком priznao tražbinu vjerovnika.

Međutim, unatoč navedenom, predmetnom odlukom skupštine vjerovnika de facto se postiže učinak osporavanja tražbine izvan za to predviđenih rokova i formalnih procedura te se unatoč ne postojanju valjanih razloga za osporavanje tražbine omogućava osporavanje iste, a što je nedopustivo u pogledu pravne sigurnosti.

U pogledu navedenog ukazuje se i na okolnost da je Ratko Božić, kao vjerovnik koji je osporio tražbinu, pokrenuo postupak radi dokazivanja osnovanosti osporavanja tražbine, u kojem postupku isti nije zastupnik stečajnog dužnika nego nastupa u vlastito ime, dok se ishodaњem odobrenja za pokretanje predmetnog postupka radi utvrđivanja ništetnosti ovršnih isprava pokušava omogućiti vođenje postupka u ime stečajnog dužnika, a koji postupak bi imao jednaki učinak kao i postupak koji je pokrenuo Ratko Božić, sve obzirom da se temelje na istom ključnom pitanju kako je to prethodno već izneseno.

U svezi navedenog ukazuje se na odluku Vrhovnog suda Republike Hrvatske, Broj: Revt 381/2018-2 od 5. lipnja 2019. godine u kojoj je navedeno:

"Nije, stoga pravilno shvaćanje tužitelja da su vjerovnici koji su osporili tražbinu priznatu po stečajnom upravitelju i za koju postoji ovršna isprava zastupnici stečajnog dužnika u parnici u kojoj dokazuju osnovanost osporavanja te tražbine.

Ujedno je neprihvatljivo i shvaćanje revidenta da se odluka u sporu, za slučaj da osporavatelji uspiju u ovakvoj parnici, ni na koji način ne bi odrazila na njihova prava, već isključivo na prava stečajnog dužnika, pa da bi jedino ispravno bilo kao tužitelja označiti stečajnog dužnika kojeg za potrebe parnice zastupaju upravo vjerovnici osporavatelji. To stoga što bi, sukladno odredbi članka 181. SZ, presuda u toj parnici imala učinak prema svima, pa i prema stečajnom dužniku, neovisno o tome što on ne bi bio stranka u tom postupku.”

Slijedom svega iznijetog, stečajni vjerovnik predlaže naslovnom sudu da donese rješenje kojim se dopušta podnošenje revizije protiv rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl.br. PŽ-4702/2021-2 od 6. listopada 2021. godine u odnosu na postavljena pravna pitanja.

Stečajni vjerovnik, p.p.